

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρκῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Ἀρχημηνιά κι' ἀρχηχορνιά κι' ἀρχή τοῦ Γεναρίου.
Μ.— Μωρ' ἄστ' αὐτὰ καὶ λέγε μου περὶ τοῦ Συνεδρίου.
Γ.— Τὶ νὰ σοῦ πῶ βρὲ μάτια μου ποῦν' ὅλα σκοτισμένα!
Ἀμφίβολα τὰ Γιάννινα, τὰ Σκόδρα μπερδεμένα
κι' ὁ Τούρκος ποῦ μᾶς ἔδινε καὶ Χιὸ καὶ Μυτηλήνη
λένε πῶς ἐμετάνωσε καὶ τώρα δὲν τὰ δίνει.

Μ.— Μὰ δὲν ἐλέγανε μωρὲ
πῶς πάει κι' ὁ Ποανκαρὲ
κι' ὁ γερμανὸς ὁ Χάφτεμβεργ νὰ μᾶς τὰ συμβιβάζῃ;
Γ.— Σὲ τέτοια ὑποκείμενα μπορεῖς νὰ δώσης βάσι
π' ἄλλα σοῦ λένε σήμερα κι' ἄλλα σοῦ λέν τὴν ἄλλη;
Μ.— Ὡστε λοιπὸν;
Γ.— Ὡστε λοιπὸν τὰ ἴδια θάχης πάλι,
κι' ὅπως μιλοῦν οἱ Γερμανοὶ,
οἱ συγγενεῖς μας οἱ στενοὶ
κι' οἱ ἄσπονδοι μας φίλοι,
δὲν θὰν τὰ ξεμπερδέψουμε οὔτε καὶ τὸν Ἀπρίλη.

Μ.— Μὰ τότε τί διάβημα ἐκάμαν' αἱ Δυνάμεις;
Γ.— Τοιαῦτα διαβήματα καὶ σὺ μπορεῖς νὰ κάμῃς
μὲ δίχως ἀποτέλεσμα καὶ ἄνευ σημασίας.
Μ.— Ποῦναι λοιπὸν ποῦ μῶλεγες τ' ἀγιοῦτο τῇ Ρωσσίας
καὶ τὰ συλλαλητήρια ὑπὲρ ἡμῶν ἐν Ρώμῃ;
Γ.— Ἀφοῦ 'ν' ὁ κόσμος μασκαρᾷς καὶ περιλλάζει γνῶμη,
τί θέλεις νὰ σοῦ κάμω 'γὼ ποῦ προσπαθῶ μὲ στίχους
νὰ κάμω μὲ τὸ γράψιμο τὸ ἀνθρώπους φιλησύχους;

Λένε πῶς οἱ Αὐστριακοὶ
βάνουν ἀπάνου τὸ Ζεκῆ
νὰ μὴ δεχτῇ εἰρήνη.

Μ.— Τὸ ξέρω πῶς τὸ σκάνδαλο κι' ὁ ῥόζος εἶν' ἐκεῖνοι,
ἀλλὰ γιατί νὰν τοὺς ἀκοῦν οἱ Βασιλεῖς οἱ ἄλλοι;
Αὐτὸ ἐμένα μοῦ χαλᾷ προπάντων τὸ κεφάλι.
Κι' ἐμὲ τὸ ἴδιο, βρὲ Μαρκῆ, αὐτὸ μὲ σεκλετίζει
κι' ἡ στάσις τῶν Δονάμεων φαρμάκι μὲ ποτίζει
π' ἅντις νὰ φοβερίζουνε τὸν τούρκο τὸν κανάγια,
κοροϊδεύουνε μ' ἐμᾶς καὶ μᾶς περνοῦν μὲ μάγια.

Ἡ Γερμανία μᾶς βαρεῖ
μαζὺ μὲ τὴν Αὐστρία,
κι' ὁ νέος χρόνος βρὲ Μαρκῆ,
νούμερο δεκατρία

κι' ἐκτὸς ἀπὸ τὸ νούμερο περσότερο μ' ἐκπλήττει
ποῦ ἂν ἐπαρτήρησες ἀρχίζει κι' ἀπὸ Τρίτη.

Μ.— Ἐμέ δὲν μὲ τρομάζουνε προλήψεις γυναικῶνε.
Τὸ χρόνο ποῦ μᾶς ἔρχεται τὸν ἔχω βολικόνε.
Ὁ φίλος μας ὁ Κάϊζερ ὅσο κι' ἂν ἐπιμεῖνη,
μονάχα ἡ κακία τοῦ θαρρῶ πῶς θὰν τοῦ μείνη,
κι' οἱ ὄφεις οἱ Αὐστριακοὶ
ποῦ μᾶς φθονοῦν τὴ δράσι,
κι' αὐτοὶ θὰ σκάσουν σὰν κοκκι
μὰ δὲν θὰ τοὺς περάσῃ!

Ἄν τὴν Ἑλλάδα μας φθονεῖ
κάθε κακὸ στοιχεῖο,
ἐγὼ θὰ πάρω γιὰ ποιηὴ
καὶ Τένεδο καὶ Χίο,
τὴν Ἰμβρο καὶ τὴ Ἰκαρία, Λέσβο καὶ Σαμοθράκη,
κι' ἐκεῖνοι ποῦ μᾶς μάχονται θὰ σκάσουν σὰ βαθράκοι.

Μωρὲ τοὺς ἀφιλότιμους ἀλήθεια κι' ἀπ' ἀλήθεια,
νὰ μὴν αἰσθάνονται τί κλεῖ ὁ Ἕλληνας μέσ' τὰ στήθεα
παρὰ νὰ βγαίνουν νὰ σοῦ λέν πῶς ἐτοιμάζουν νότια!
Ἀκοῦς οἱ μπεζεβένηδες ποῦ νάχουν μαῦρα Φῶτα,
τὰ μέρη π' ἀγωνίστηκα γιὰ νὰν τὰ ξεσκαλώσω,
πάλι νὰ μὲ πιέζουνε τοῦ Τούρκου νὰν τὰ δώσω;
Θαῦμα μ' αὐτὰ τὰ τέρατα πῶς δὲν βουλιάζ' ἡ σφαῖρα!
Δὲ συλλογιῶνται Κόλασι καὶ κρίσεως ἡμέρα;

Ὅποιον φρίκης γεγονὸς,
κι' ὁ Κάϊζερ ὁ Γερμανὸς
νὰ βγῇ νὰ μᾶς κτυπᾷ!
Γ.— Πάλι ξανακουρλάθηκε κι' ἀγορεύε τὰ φρόδια τοῦ
καὶ κοίμα στὰ ταξείδια τοῦ
στὴν Κέρκυρα ποῦ πάει!

Μ.— Τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τῆς Δύσεως θαυμάζω.
Ἐγὼ μικρότερος πολλὸ
νὰ βγαίνω στὴν Ἀνατολὴ
καὶ χύνωντας τὸ αἷμα μου νὰ τὴν καθαριάζω,
κι' αὐτὴ ἐν χριστιανισμῷ βασίλισσα μεγάλη,
νὰ θέλῃ καὶ νὰ προσπαθῇ
τοῦ Τούρκου βάρβαρο σπαθὶ
νὰ ξαναφέρῃ πάλι!

Τὶ εὐγενέσταται ψυχὰι γι' ἀθάνατο καμάρωμα,
θεσπέσιον ἐπέμπουσιν δικαιοσύνης ἄρωμα!
Ἐγὼ νὰ πᾶ' νὰ σφάζωμαι γιὰ μέρη σκλαβωμένα,
καὶ κάθε Δύναμις τρανὴ
τὸν τύραννο νὰ συμπὸνῃ
καὶ ν' ἀπειλῇ ἐμένα!
Ἰδοὺ τοῦ ἐξευγενισμοῦ ἡ νέα θεωρεῖα
ποῦ θὰ γραφτῇ μὲ γράμματα χρυσὰ στὴν ἱστορία!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΥ

Γ.— Ἀρχημηνιά κι' ἀρχηχορνιά.
Μ.— Μωρ' ἄστ' αὐτὰ καὶ λέγε μου περὶ τοῦ Συνεδρίου.
Γ.— Τὶ νὰ σοῦ πῶ βρὲ μάτια μου ποῦν' ὅλα σκοτισμένα!
Μ.— Ἀμφίβολα τὰ Γιάννινα, τὰ Σκόδρα μπερδεμένα
κι' ὁ Τούρκος ποῦ μᾶς ἔδινε καὶ Χιὸ καὶ Μυτηλήνη
λένε πῶς ἐμετάνωσε καὶ τώρα δὲν τὰ δίνει.

Γ.— Βάνουν άπάνου την Τουρκιά και φέρνει αντιρρήσεις
και στην ειρήνη δεν μπορείς ποτέ να προχωρήσεις.

Μ.— Όστε ειρήνη γλήγορα δεν πρόκειται να κλείση ;
Γ.— Ξέρω κι' εγώ τι θα συμβή και τι θ' ακολουθήση ;
Ίσως οι πρέσβεις, βρε Μαρή, να τα σκεφτούν αλλοιότιχα
και νάχουν άλλοι στοχασμοί
τώρα που πάνε στη γραμμή
τά ζα τα Ληξουριώτικα,

Εύκολο να μεταβληθούν
τα πράγματα μεγάλως
κι' αν τα ήμετερα λυθούν
καυγάς ν' αρχίση άλλος.
Ίσως να μεταβάλλουνε ιδέαν αι Δυνάμεις
τώρα με την επίταξιν και των κτηνών της Σάμης.

Ίσως τα πράγματα, Μαρή, που κάπως είν' άγάποδα
να σιάσουν από σήμερα που πάνε τα τετράποδα
στα μέρη του πολέμου.
Ίσως αυτά να λύσουνε το ζήτημα του Αΐμου,
κι' ό,τι δεν εκατώρθωσε ο Δάνερ μ' άλλους δέκα,
να κατορθώση μόνος του ο γαΐδαρος του Κρένα.

Δεν πρέπει ν' απελπίζεται κανείς για την ειρήνη
άφου κι' οι πληρεξούσιοι κι' οι πρέσβεις και τα κτήνη
μέ δίχως να κουράζονται
και δίχως ν' αμελήσουν,
από κοινού εοράζονται
να την εξασφαλίσουν.

Με τα συνέδρια λοιπόν και με τας διασκέψεις,
π' άκους πολλά και τίποτα δεν πρέπει να πιστέψης,
και μέσα στη Βαλκανική
και τη πανευρωπαϊκή
μεγάλη φασαρία,
αΐς Βασίλης έρχεται από την Καισαρεία
και μέσ' τη συνδιάσκεψιν της Λόντρας τη μεγάλη,
μπαίνουνε με' το χέρι τους οι άσσοι κι' οι καβάλοι.

Συνέδριον συνέρχεται
κι' αΐς Βασίλης έρχεται
από την Καισαρεία,
κι' εγώ σκασμένος, βρε Μαρή, από στενοχωρία,
σ' αυτόν ελπίζω σήμερα το θαύμα του να κάνη
και να μās φέρη τέρτσονε τον Τουρκο στο Μπιζάνι.

Άφου φιλότιμο, Μαρή, στη Δύσι δεν υπάρχει
ας πέσωμεν γονατιστοί σ' αυτόν τον ιεράρχη
και ας δεώμαστε μαζί
να μās τα καταφέρη,
φάτσα να φέρη το Ναζή
και σότο το Λευτέρη.

Άης Βασίλης έρχεται φωστήρ των θεολόγων
κι' εν τῷ κρισίμῳ τῆς στιγμῆς
ας τὸν ῥωτήσουμε κι' εμεῖς
μέ τὸν δημῳδὸν λόγον,
Βασίλη αν ξέρεις γράμματα
πες μας πῶς εἶν' τὰ πράγματα
και ποῖον θάχουν τέλος,
γιατί μās άνοιξε δουλειές αὐτὸς ὁ Βενιζέλος
π' αν δεν βοχτήσ' ἡ χάρι σου λιγάκι να σιαστούνε,
αἱώνες θά περάσουνε για να ξεμπερδευτούνε.

Σὺ ὁ φωστήρ ἐν τῷ ῥῳθῇ,
ὁ ξήσας ἐν ειρήνῃ,
αν ἔχης πένα και χαοτὶ
γράψε μας τί θά γείνη ;

Θά λάβῃ ὅσα ἑκαστος ποθεῖ κι' επιθυμᾷ,
ἢ θάμαστε στήν Ἡπειρο ἀκόμα και τὸ Μάη ;

Βασίλη αν ξέρεις γράμματα,
πῶς τὰ θωρεῖς τὰ πράγματα ;
Ἡ μεραρχίες ἐν σπουδῇ
θα ξεκινήσουν πάλι,
ἢ τοῦ Λευτέρη τὸ ῥαβδί
χλωρὸς βλαστοὺς θά βγάλῃ ;

Βασίλη παμμακάριστε τῶν εὐσεβῶν λατρεία,
παρ' τὸ ῥαβδί σου τὸ χλωρὸ και χτύπα τὴν Αὐστρία.
Ἐκεῖν' ἡ ἀφιλότιμη τὸν Τουρκοκον ἐνθαρρύνει,
κι' οὔτε Ἀδριανούπολιν τῆς Βουλγαρίας δίνει,
οὔτε σ' ἐμὲ παραχωρεῖ τὰς νήσους ποὺ γυρεύω
να κάθωμαι ποῦμ' ἀνεργὸς στοὺς βράχους να ψαρεύω.

Με τὸ ῥαβδί σακάτεψε τὸν ἕνα και τὸν ἄλλο
ποὺ φόρετωμα μοῦ γίνεται στὸ σπῆτι μου μεγάλο.
Τὰ δίκχη μας προστάτεψε
και τοὺς ἐχθροὺς σακάτεψε
κι' ἐπίβλεψε και κύττα,
μὴν ἄλλοι τὰ θερίζουνε τὰ Σκόδρα τοῦ Νικήτα.

Σῶσε τὸ Ἑλλάδος τὸ λαὸ
και βάστα του τὴν πλάτη
ποὺ παίζει τώρα φαραῶ
μ' ὅλους τοῦ διπλωμάτες
και κάθονται τριγύρω του οἱ ἐξευγενισμένοι
να παίξουνε τὴν τύχη του με τράπουλα φτιασμένη.

Μ.— Οὕτως λοιπόν, βρε Γιάννη μου, ἐχόντων τῶν πραγμάτων
κι' ἐκτὸς τῆς ἐκκρεμότητος
και τῆς ἀβεβαιότητος
αὐτῶν τῶν ζητημάτων,
γεννᾶται και τὸ ζήτημα τοῦ τί θά γίνῃ τώρα
ποὺ βαλοῦντες μās ἐρχονται οἱ πρόσφυγες στή χώρα.

Γ.— Περίθελψις
Κι' άφου δεν ἔχουνε χωριό,
πρέπει καθέννας ἕνα δυὸ
να πάρῃ νάν τοὺς τρέφῃ
και σὺ ποὺ εἶσαι ἄκλῃρος να πάρῃς δέκα βρέφη.

Δεν θάχῃς οὔτε βάσανα, οὔτ' ἔξοδα μεγάλα,
Ἄν κλαῖνε, θ' ἀσηκόνεσαι και θάν τοὺς δίνεις γάλα,
και για νάν τῷχῃς πρόχειρο, ἀγόρασε μιὰ γίδα
να πῶ πῶς κατ' ἔκαμες και σὺ για τὴν Πατρίδα.
Ὁ πόλεμος σ' ἐπλούτηνε...

Μ.— Μωρ' ἄσ' τὴ γλωσσοφάγια
κι' ἀντί να με παρακινήσ' να πᾶ' να γένω βάρια,
κάτσε να συζητήσουμε πῶς θά βρεθοῦνε τρόποι
να μὴ γενοῦν στὸν τόπο μας τεμπέληδες ἀνθρώποι.

Ἡ σεβαστὴ Κυβέρνησις δεν ἔστειλε και λίγους !
Ὅπου να στρίψῃς ἀπαντᾷς μπουλουῖς τοὺς προσφύγους
ποὺ σταυροπόδι κάθονται σ' ἀπάνεμα πεζούλια
ὅσο να βράσουν τὰ κουκκιά και τὰ κοκκινογούλια.

Κι' αν δεν τοὺς εὑροῦμε δουλειὰ
με κάθε μας θυσιᾷ,
ἀν ἔχῃς σὰν καὶ εἴπω
και προϊόν τοῦ γάλακός θά πῶς τὸν Ἡπειροῦ
πολὺ πουλᾷ τεμπέληδες ἀπὸ τοῦ πατριώτες.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΛΗΜΜΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

Ο ΧΡΟΝΟΣ

Τριαντάφυλλο δροσάτο
μοσχοβόλημα γεμάτο
μοιάζει κάθε νέος χρόνος
της ελπίδες μās χαρίζει,
σ' όλους τη χαρά σκορπίζει,
φεύγει, σβύνει κάθε πόνο.
Μα τα φύλλα του μαδάνε
μέρες, ώρες σ' αν περνάνε
και τ' αγκάθι του πληγώνει
πόθοι-θνεϊρα χαμένα-
πέφτουν φύλλα μαγαμένα,
της ζωής το φως θαμπώνει.

CHEF

ΑΗΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

“Αης Βασίλης έρχεται
Γενάρης ξημερώνει
στέκει η Έλλάς περήφανη
και κρυφοκαμαρώνει
πιο φωτεινά, πιο ξάστερο
το στέμμα στο κεφάλι της
κι όλα τα σκιάβα της παιδιά
σφιγμένα στην αγκάλη της.

Γενάρης γέννα του Χριστού
πρώτη γιορτή του χρόνου,
ο Βενιζέλος έδωκε
για μπουναμά του θρόνου
Θεσσαλονίκη, Βοδενά,
Φλωρίνα και Κοζάνη
κι έχει και για τη Βάφτισι
φωτίζει το Μπιζάνι.

“Αρχημηνιά κι αρχηχρονιά
κι αρχή του Γενάρου,
λάμπεις φωτός ελληνικού,
κακός σκασμός τ' Αυστριακού
αρχικαγκελαρίου.

“Αης Βασίλης έρχεται
από την Καισαρία.
Κουράγιο και τα φτιάσαμε
και με τη Βουλγαρία,
“Από το σπῆτι τῶρεχεται
και στο σχολείο του πάει
καινούργιο φεϊδι το Σεφκέτ
πιστεύω πως θα φάη.

“Αης Βασίλης έρχεται
κι ελευτερίες φέρνει.
Για κουκλες από πίσω του
τους αλχμαλώτους σέρνει,
και τον Ταξήμ που τ' άρεσε
ζωμηούς να κορζονάρη,
για μπιομπό στο στόμα του
τον έχει και σονάρει.

Βασίλη αν ξέρεις γράμματα
πες μας τ' ερφαβητάρι
κι αν η άρμάδα θεναβγή
την Τένεδο να πάρη.

Κουμπάει το μπιστούνι του
κι ακίνησε να λήη:

— Σκατεμένη και κουτσή
στα Δαρδανέλλα πλέει
κι αν σά χελώνα κάποτε
κάνει πως ξεγεράνει,
τη βλέπουν τα δελφίνια μας,
τόση τρώει, και τρυπώνει.

“Αης Βασίλης έρχεται
έγνοια σας Μουσουλμάνοι!
“Ακόμα μὲν ἀμποδισά
και πέφτει το Μπιζάνι
και τότες είτε κάποτε
είν' όχι την εισηγή,
αὐτε φανί για σάβανο
δὲ θα σὰς ἀπομείνη!

Χωριάτης.

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΠΛΗΓΩΜΕΝΟΥ ΞΕΨΥΧΗΣΜΑ

“Ημουνα κεί κοντά του και τον είδα
π' άνοίγανε σιγά τα δυο του χείλη.
Τόν άκουσα να πῆ «“Αχ ναί Πατρίδα
κι' εγώ για σέ κεράκι στο καντύλι ! »

“Ημουνα κεί κοντά του κι' άκουμπούσε
όλη τη νύχτα επάνω μου το σώμα.
Δυο λόγια ἦσαν τα λόγια που μιλούσε :
Πατρίδα, Μάνα ! Κι' έκλεισε το στόμα !

Πατρίδα, Μάνα ! Δυο κόσμοι μεγάλοι
άγνές, τιμής κι' αγάπης κοπελοῦλες !
Ζῆς ; Χαίρεσαι της δυο αυτές λεξούλες.
Πεθαίνεις ; Σβύνετ' η' μιὰ μα μὲν' η' ἄλλη !

“Ημουνα κεί κοντά του. Στη λαχτάρα
τ' αὐτὶ μου λόγια πόνου άγριοῦσε,
μα του θανάτου φόβος και τρομάρα
δὲν φθάνουν στο κορμί που ξεψυχοῦσε !

“Ενα μικρό παράπονο κυττοῦσα.
Κρυφά στο πρόσωπό του ἦταν χυμένο.
Σὰν νάλεγε «πὼς ἤθελα να ζούσα
να ιδῶ κι' εγώ για κείνο που πεθαίνω !...»

“Αχτίδα ἦλιν ολόξανθη προβαίνει
και χαϊδεύτὰ το σώμα του σκεπάζει.
Σ' εκείνὸν που τέτοιο θάνατο πεθαίνει,
σάβανο τέτοιο ολόφωτο ταιριάζει !

Θῆτα Λάμδα.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ

Οἱ Τοῦρκοι του Ἀλάχ κερήμ και ῥαχατιοῦ ἀνδρῶποι
νομίζουν με ἀναβολὲς πὼς κάτι θὰ κερδίσουν,
πὼς ἴσως με τοὺς σύμμαχους μπλέξουν και τὴν Εὐρώπη
κι' ἀπὸ τὴ λάσπη πῶπεςαν αὐτοὶ να ξεκολλήσουν.

Και τὸ λαγὼ να πιάσουν με ἀραμπὰ γυρεύουν,
ὅπως ἐκάναν ἄλλοτε πῶβρίσκανε τὰ βόγια,
ἀλλὰ στὴ Δόντρα σήμερα πιλάφ τοὺς μαγερεύουν
που θὰν τοὺς κόψη τ' ἄντερα να λείφουνε τὰ λόγια.

CHEF.

ΜΠΟΝΑΜΑΔΕΣ

Εὐχόμεθα του Βασιλῆα κι' εγὼ κι' οἱ πρέσβεις ὅλοι
περσότερο να δοξαστῇ
κι' ἔτσι χωρὶς να κουραστῇ,
να πάη και στὴν Πόλι.

Κορῶνα στο Διάδοχο που για διαμάντι νάχη,
τὴ Δόξα που στολίδι της ἔχ' η' Ἑλλάς μονάχη.

Σὲ κάθε του στρατοῦ παιδὶ και στόλου παλληκάρι,
δάφνες ἀπὸ τὰ μνήματα του Διάκου και Κανάρη.

Του Βενιζέλου, μιὰ πνυμὴ π' όταν θὰ τὴν ξαμῶνη,
ἢ τσιέρα του Ρεσῆτ πασσά να γίνεται λεμόνι.

“Ενα μπαλτὰ για μπουναμά θὰ στείλω του Νικήτα,
ὅταν οἱ πρέσβεις του μιλοῦν να τζοῦ τὰ κόβη ντρίτα.

Του Σέρβωνε που θέλουνε παπὰ στο Μοναστήρι,
τὸν παπὰ-Στίβα τῶστειλα, μα δὲ θὰ θεουσῆρη !

Και στοὺς Βουλγάρους, τὸ Φουκὰ θὰ στείλω τὸν κύρ Γιάννη,
για τὴ Σαράντα Ἑκκλησιὰς τσὸν δίσκου να τζοῦ βγάνη.

Στὸ Δήμαρχὸ μας ἔστειλα μετὰ χαρὰς ἀπείρου
να γράψη στὰ μητρώα του τ' ἀσκέρι της Ἡπείρου.

Τὸ Δήμαρχο τῶν Ὁμαλῶν τὸν στέγνω του Νομάρχη
να βλέπη τι ἀξίζουνε οἱ παλαιοὶ δημάρχου.

Στοὺς κύκλους τοὺς πολιτικοὺς
Γερμανικοὺς, Αὐστριακοὺς,
στὸ Γρέν, στὸν Ποαναρέ και σ' ὅσους ἔχουν
στέγνω τὴν «Αναμόρφωσι» να βλέπουν τὰς εἰδήσεις.

ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΕΛΕΝΗ
ΩΣ ΝΟΣΟΚΟΜΟΣ

Δὲν εἶναι μόνον ἡ Ναυσικά, ἡ ὡ-
ραία Βασιλοπούλα, ἡ ὅποια ἐκτὸς τοῦ
να δένη τὸ διάδημά της εἶχε και ἄλ-
λας θωπικὰς ἐνασχολήσεις.

Ἡ νέα Ἑλλάς ἔχει νὰ ἐπιδείξη τὴ
ρα και ἄλλας περισσοτέρας Βασιλο-
πούλας, αἱ ὅποιαι ἀναζωογονοῦσι τὴν
ὡραίαν ἔκφανσιν τῆς γλυκείας ἐκείνης
νόμφης.

Ἀνάμεσα εἰς τὰς ἄλλας Πριγκηπίσ-
σας μας, τὰς μετεχούσας σωματικῶς,
ὀλικῶς και ψυχικῶς εἰς τὰς πολειμικὰς
τραγωδίας, πρωτίστην βεβαίως θέσιν
κατέχει ἡ Πριγκηπίσσα Ἑλένη, τῆς
ὁποίας ἡ πολὺπλοκος ἐργασία και τὰ
εὐεργετικώτατα ταύτης ἀποτελέσματα
θὰ εἶναι ἐπὶ πολὺ πρὸτυπα τοιαύτης
ἐργασίας.

Πρώτη φοράν ἐν Ἑλλάδι διωργανώ-
θησαν ὑπ' Αὐτῆς και τῇ ἐμπνευσμένῃ
ἐπιστημονικῇ ἀρωγῇ τοῦ διευθυντοῦ
τῆς πολυφύμου «Πολυκλινικῆς Ἀθη-
νῶν» τοσοῦτον τέλεια τὰ νοσοκομειακὰ
τραῖνα.

Ἀλλ' ὁ ἀγαθοεργὸς σκοπὸς, ὅταν
μάλιστα ἐμφωλευθῇ εἰς τοιαύτας καρ-
δίας, δὲν δύναται νὰ κρυθῇ εἰς μικρὰ
σύνορα. Ὁ σιδηρόδρομος μετὰ τὴν ἐπ'
αὐτοῦ σφραγίδα τοῦ πολιτισμοῦ και τῆς
προόδου, ἦτο στενὸς διὰ τὴν Ὑψη-
λοτάτην.

Ἡ ψυχὴ της νομίζει ὅτι ἀντηχεῖ
φωνὴν τῆς Πατρίδος καλούσης αὐ-
τὴν εἰς Λάρισσαν. Σπεύδει μετὰ τοῦ κ.
Ἀλιδίζατου και ἰδρύουσι τελειότατον
Νοσοκομεῖον διὰ τοὺς τετιμημένους
τραυματίας. Ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν πε-
ρύγων των οἱ τραυματῖαι ἀναζωογο-
νοῦνται και ἡσυχάζουσιν, ἀναπαύομε-
νοι ἐπὶ τῶν μεγάλων μεριμνῶν των.

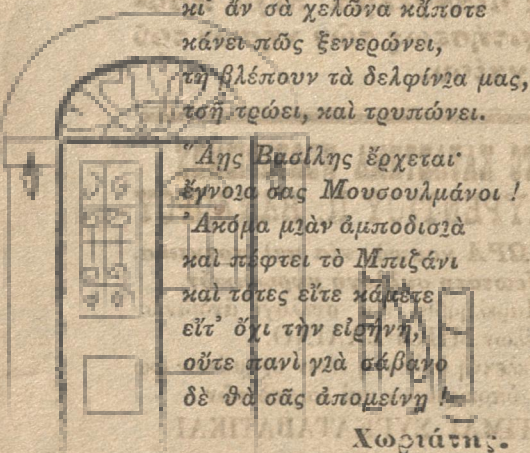
Ἀλλ' οὔτε ἐκεῖ ἦτο δυνατόν νὰ πε-
ριορισθῇ. Εἰς τὰ Βοδενά ἐστέναζον ἄρ-
κετοὶ τραυματῖαι. Ἀκούει τὰς οἰμωγὰς
των και δὲν δύναται νὰ μείνῃ ἀνάλγη-
τος. Ἐντὸς ὀλίγου ἰδρύει μετὰ τοῦ ἁ-
παραιτήτου συντρόφου της και ἄλλο
τελειότατον Νοσοκομεῖον και ὑπὸ τὴν
αἰγίδα της ἐκεῖ οἱ τραυματῖαι, ἐκτάκ-
του περιθάλψεως τυγχάνοντες, ἀπο-
βάλλουσι τὸν φόβον τοῦ μοιραίου.

Ἀλλ' εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν μετα-
φέρονται οἱ περισσώτεροι τραυματῖαι.
Τὰ νοσοκομειακὰ τραῖνα τῆς Πριγκη-
πίσσης ἐπετέλεσαν θαυμάσια τὸν προ-
ορισμὸν των. Εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν ἂ
νοίγει ἄλλο Νοσοκομεῖον. Ἡ κομψὴ ἑ-
παυλὶς τοῦ Χουσεῖν βέη, ἡ χτισθεῖσα
ὑπὸ τὰς οἰμωγὰς τοῦ τυραννουμένου ῥα
γῆ, ἀνοίγεται ὑπὸ τῆς ἐλληνίδος Βα-
σιλοπούλας, ἵνα μέσα εἰς τὰς ἀγκάλας
τῆς ἀκούσῃ τὰς πνιγομένας φωνὰς τῶν
ἐνδόξων ἡρώων, οἵτινες ἐφθασαν ἔως ἐ-
δῶ και ἰδῇ νὰ γράψωσιν εἰς τὰ πρὸς
τὰ κάτω ἐστραμμένα μέτωπα τῶν ῥα-
γιάδων, ἀνυψωμένα πλέον, τὸ ὄνομα
«πολίτης ἐλευθερός.»

Ἡ ἀρίστη ἐργασία τῆς Πριγκηπί-
σσης εἶναι και φαίνεται τοιαύτη διότι
ἡτύχησε νὰ τύχῃ τοιούτων ἀρίστων
συνεργατῶν.

Ὁ ἐπίτιμος ἀρχίατρος κ. Ν. Ἀλι-
βιζάτος εἶναι ἡ δεξιὰ χεὶρ τῆς Πριγ-
κηπίσσης. Ἀκούραστος και ἀκαταπό-
νητος ἐγχειρίζει τὴν τὸς ἔχοντας τοι-
αύτην ἀνάγκην και ἔρχεται σωτὴρ ἀ-
ρωγὸς ἀκόμη και εἰς τοὺς ὑπὸ ποικίλων
ἀσθενειῶν και παθημάτων μαστιζομέ-
νους στρατιώτας.

Τὸ Νοσοκομεῖον τῆς Πριγκηπίσσης
Ἑλένης ἐν Θεσσαλονικίᾳ τῇ ἐμπνεύ-
σει τοῦ διευθυντοῦ καὶ τοῦ κ. Ἀλιδίζα-
του, ἐπετέλεσε και ἐπιτελεῖ μεγάλον
καὶ ὑποκαταστάσει τὸν σκοπὸν καὶ εἰς
τὸ κέντρον τῆς πολυδαίδαλου πόλεως
κατέστη ὁ μόνος κέντρον τῶν τραυματιῶν,
τὸ παθολογικὸν Νοσοκο-
μεῖον τῶν ἀσθενῶν στρατιωτῶν, οὗ μό-
νον τὸ ἱατρικὸν τῶν ἐξωτερικῶν ἀρρώ-

στων στεματοφόρων, αλλά και ο στα-
θμός των πρώτων βοηθειών του τοιού-
του σπρουμένης Θεσσαλονίκης, ο-
που ανά πάσαν στιγμήν θεραπεύεται
ο υπό της Μοίρας καταδιωχθείς προς
στιγμήν άνθρωπος, ανεξαρτήτως θρη-
σκευματος και πολιτείας.

Τοιοῦτον είναι τὸ Νοσοκομεῖον Θεσ-
σαλονίκης, τὸ ὁποῖον ὑπὸ τὴν φωτεινὴν
τάττην διεύθυνσιν τοῦ διαπρεποῦς Κε-
φαλληνίου, εἶναι ὁ φάρος πρὸς ὃν ἀτε-
νίζουσι καὶ οἱ Κυβερνῶντες καὶ οἱ Κυ-
βερνώμενοι ὡς εὐρίσκοντες ἐκεῖ τὸ φῶς
τῆς ἐπιστήμης, τῆς παρηγορίας, τῆς ἀ-
γάπης, τῆς ἀδελφότητος.

Τραυματίας.

Σ. Ζ. Μᾶς ἐστάλλη τὸ ἀνωτέρω πρὸς
δημοσίευσιν ὑπὸ πολυτίμου συνεργάτου
μας τραυματισθέντος. Δημοσιεύοντες
αὐτὸ ἐκφράζομεν τὴν χαρὰν καὶ ὑπε-
ρηφάνειάν μας, ὅτι ὁ συμπολίτης κ.
Ἀλιβιζάτος ἐπέτελεσεν ὅ,τι παρ' αὐ-
τοῦ ἀνεμένονεν καὶ ἡ Πατρίς καὶ ἡμεῖς.

ΣΕΙΡΑ ΓΕΝΝΑΙΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΘΥΜΩΝ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ (ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ)

Μετὰ θαυμασμοῦ βεβαίως θέλουν πα-
ρατηρηθῇ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ αἱ προσ-
φοραὶ τῆς Κεφαλληνίας διὰ τὸν ἐν
Ἡπείρῳ ἀγῶνά μας εἰς θυσίας αἵμα-
τος καὶ χρήματος.

Τὰ λεβεντόπαιδα τῆς Κεφαλληνίας,
συντηγμένα μετὰ τῶν ἀδελφῶν μας,
ἀγωνίζονται εἰς τὰς πρώτας γραμμάς
τὸν ὑπὲρ Πατρίδος ἀγῶνα, πίπτοντα
τραυματισμένα ἢ φονευμένα μετὰ τὸ ὁ-
ραῖον μερίδιμα ὅτι ἐξετέλεσαν τὸ πρὸς
τὴν Πατρίδα καθήκον των.

Εὐγενεῖς δέσποιναι τῆς Κεφαλληνί-
ας ἔκρουσαν καὶ τὴν καλύβην τοῦ ποι-
μένου ζητοῦσαι τὸν ὁβολὸν τοῦ πρὸς
παροχὴν μαλλίνων εἰδῶν εἰς τὰ στρα-
τεύματα τῆς Ἡπείρου, καὶ πρὸ ἡμε-
ρῶν εἶδομεν ἀθροῦδως ὅπως διασχίζου-
σας τὰς ὁδοὺς τῆς Φιλιππιάδος τὰς ἐ-
ριτίμους κυρίας Γ. Γγγλέση καὶ Σ.
Κοσμετάτου, ὡς ἀντιπροσώπους τῆς με-
γάλης ἐν Κεφαλληνίᾳ ἐπιτροπῆς τῶν
κυριῶν, ὅπως διανείμουν εἰς τοὺς στρα-
τιώτας μας ἰδιοχείρως τὰ πλούσια εἰς
ἀριθμὸν καὶ εἶδος μάλλινα ἐνδύματα,
ἀξίας 40 χιλ. δραχμῶν.

Αἱ εὐγενεῖς δέσποιναι, ἀνεξαρτήτως
τῆς ἄνω ἐργασίας, ἥν μετὰ μεγάλης ἐ-
πιμελείας ἐξετέλεσαν, ἐπεσεκλήθησαν ἅ-
παντα τὰ νοσοκομεῖα Φιλιππιάδος, Ἄρ-
της καὶ Πρεβέζης, ἀποτείνουσαι παρα-
μυθητικὰς λόγους εἰς τοὺς τραυματίας
μας καὶ προσφέρουσαι εἰς αὐτοὺς ἐξ
ἰδίων χρημάτων ἢ κ. Κοσμετάτου σοκο-
λάτας, μπισκότα, σιγαρέτα κλπ.

Τὸ ἔργον των δὲν ἐσταμάτησε μέ-
χρις ἐδῶ. Ἀντιληφθεῖσαι ὅτι οἱ στε-
ρηθέντες τῶν χειρῶν, ποδῶν καὶ ὀφ-
θαλμῶν τῶν στρατιωτῶν μας ἔπρεπε νὰ
τοχῶσιν ἰδιαίτερὰ προσοχὴν καὶ με-
ρίμνην, ἀνέλαβον τὴν παραγγελίαν καὶ
κατασκευὴν εἰς τὰ καλλίτερα τῶν Εὐ-
ρωπαϊκῶν καταστημάτων τῶν εἰδῶν
τούτων.

Ἡ ἀληθὴς θεία ἐμπνευσις αὕτη, ἥτις τὸ
σὸν εὐεργετικὴ καὶ χρήσιμος θὰ ἀπο-
βῇ εἰς τοὺς γενναίους τραυματίας μας,
ἐπέσπεσε τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἡ-
πειρωτικοῦ στρατεύματος, εἰμεθα δὲ δέ-
δοικαι ὅτι ἡ εὐρὴ μνηστὴς καὶ εἰς ἄλ-
λους γενναίους.

Ἀλλ' οὐτε ἐδῶ ἐσταμάτησεν ἡ
φιλόφρων δρᾶσις τῶν μεγαθύμων
Κεφαλληνῶν. Τὸ ἀδελφάτον τῆς εὐάν-
δρου νήσου προσεφέρθη τηλεγραφικῶς
νὰ φιλοξενήσῃ 100 τραυματίας στρα-
τιώτας εἰς τὰ πεφημιμένα φιλοφρο-
νικὰ καταστήματα Κεφαλληνίας, προχ-
θὲς δὲ ἀνεχώρει ἐκ Πρεβέζης ἡ «Πύ-
λαρος» μεταφέρονσα ἑκατὸν τραυμα-
τίας οἵτινες θὰ εὐρὸν φιλεξενίαν καὶ

καὶ μητρικὴν ἐν γένει περίθαλψιν ἀ-
πὸ τῆς ἀδελφότητος χειρὸς τῶν Κε-
φαλληνίων Κυριῶν, αἵτινες ἐκ περι-
τροπῆς ὅλαι δεχθεῖσαι τὸ εὐγενὲς τῆς
νοσοκομίου καθήκον θὰ καταβάλλουν
πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τὴν περίθαλ-
ψιν τῶν τραυματιῶν μας.

Σήμερον ὁ Ἐπίσκοπος Κεφαλληνί-
ας ἀπέστειλε πρὸς τὸν στρατηγὸν κ.
Σαπουντζάκη τηλεγράφημα, διὰ τοῦ
ὁποῖου παρακαλεῖ ὅπως ἀποσταλῶν
εἰς Κεφαλληνίαν ἄλλοι ἑκατὸν τραυ-
ματίαι, ὅπως νοσηλευθῶσι δωρεάν.

Τίς οἶδε ποίας ἀκόμη ἐκπλήξεις μᾶς
ἐπιφυλάσσουσιν οἱ μεγάθυμοι Κεφαλληνῆς.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΞΙΟΤΙΜΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ ΖΙΖΑΝΙΟΥ

Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος
κ. Ἀγγελος Περφάνης, προσηλυτισμένος τῆς ἐν
Ὁδησῇ Ἑλληνικῆς ἐκκλησίας, ἐνετείλατο
μοι ν' ἀναγγεῖλω ὅτι, ἐπειδὴ ἀπὸ δύο περι-
που μνημῶν μένει κληήρης, προσβληθεὶς ὑπὸ
πλευρίτιδος ἥτις πολλὰς δυστυχίας περιπλοκάς
ἐλαβεν, οὐ μόνον δὲν δύναται ν' ἀπαντήσῃ
εἰς ὅσους ἀποστέλλουσιν πρὸς αὐτὸν ἐπιστολάς,
ἀλλ' οὐδὲ ν' ἀναγνώσῃ αὐτάς καὶ ὅτι ἐκφυ-
λάττειται ὁπότεν Θεοῦ εὐδοκούντος, βελτιω-
θῇ ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας αὐτοῦ, ν' ἀπαν-
τήσῃ εἰς ὅλους.

Μεθ' ὑπολήψεως

Ἰερεὺς Ἀντώνιος Βαλσαμάκης.
Ἐφημέριος τῆς ἐν Ὁδησῇ Ἐκκλησίας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Εἰς τοὺς ὁπωσδήποτε συμμερισθέ-
ντας τὸ πένθος μας ἐπὶ τῇ σκληρᾷ
ἀπωλείᾳ τοῦ προσφιλεστάτου μας
υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ Ἀναστασίου ἐκφρά-
ζομεν τὴν θερμὴν μας εὐγνωμοσύ-
νην.
Ἡ οἰκογένεια

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΡΑΖΗ ΔΑΣΚΑΡΗ

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων
μετεφέρθησαν ἐκ Κερκύρας ἐνταῦθα
309 πρόσφυγες. Χθὲς ἔτεροι 253.

— Μὲ τοὺς πρώτους ἀποσταλέντας, ἔ-
χομεν ἐν ὅλῳ 1242. Ἐστεγάσθησαν ὅ-
λοι εἰς τοὺς Στρατώνας.

— Ἀπεβίωσεν ἐν τῷ ἔαρι τῆς ἡλικί-
ας του ὁ φίλος καὶ ἀγαθότατος νέος
Ἀναστάσιος Ραζῆς Δάσκαρος. Συλλυ-
πούμεθα θερμῶς τὸν ἀτυχήσαντα πατέ-
ρα του κ. Διονύσιον Δάσκαρον καὶ λοι-
ποὺς συγγενεῖς.

— Ὁ διευθυντὴς τῆς Φιλαρμονικῆς
Σχολῆς κ. Δὲ Μένης, ἐβραβεύθη διὰ δύο
μουσικὰς συνθέσεις του εἰς μουσικὸν
διαγωνισμόν ἐν Ἰταλίᾳ, λαβὼν μέγα
δίπλωμα μετ' ἀργυροῦ μεταλλεῖου. Τὰ
συγχαρητήριά μας.

— Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐν Ἀ-
θήναις διαμεινοντος φίλου κ. Ἀνδρέου
Μαυροκεφάλου μετὰ τῆς δεσποινίδος
Ὀλγας Ν. Λορεντζάτου. Εὐχόμεθα πᾶ-
σαν εὐτυχίαν.

— Ἀπολέσθη μία πένα εὐρωπαϊκὴ
ἡ ὁποία γράφει χωρὶς μελάνην. Ὁ
εὐρὸν παρακαλεῖται νὰ τὴν φέρῃ εἰς
τὸ γραφεῖόν μας καὶ λαβῇ ὡς ἀμοιβὴν
δέκα δραχμὰς τὰς ὁποίας μᾶς παρε-
κατέδωκεν.

— Ἀπεδήμυσαν εἰς Κύριον οἱ εἰλα-
βέστατοι ἱερεῖς Διονύσιος Ἀντύπας ἐφη-
μέριος εἰς Σαυλάτα καὶ Γαβριὴλ Σταμα-
τελάτος ἐφημέριος Διγαλέτου.

— Ἀπεβίωσεν ὁ ἀγαθὸς οἰκογενεὶαρχ
κ. Μιχαὴλ Μαράτος Μλίνης.

— Πωλεῖται ἵππος ἄριστος ἡλικίας
32 μηνῶν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῶν.

— Ὁ φωτογράφος κ. Β. Πετράτος
καὶ ἡ δεσποινὶς Οὐρανία Σπυράτου ἐκ
Πυλάρου, ἡραβωνίσθησαν. Εὐχόμεθα
τὰ βέλτιστα.

— Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἐν Ἀ-
μερικῇ διαμεινοντος κ. Γερασίμου Μοσ-
χοπούλου ἐκ Ληξουρίου, μετὰ τῆς δεσ-
ποινίδος Μαρίας Φωσκαρίνη ἀδελφῆς
τοῦ φίλου κ. Παναγῆ Φωσκαρίνη. Νὰ
ζησοῦν εὐτυχεῖς.

— Ἀποθανοῦσα τὴν ἡμέραν, κηδεύε-
ται σήμερον ὥραν 21½ μ. μ. ἡ ἐνά-
δευτος πρεσβυτὴς Αἰκατερίνη Μαλισιά-
νου, μήτηρ φιλόστοργος τοῦ Ἀρχιμαν-
δρίτου κ. Ἀνδρέου Μαλισιάνου καὶ
τῶν ἄλλων ἀδελφῶν οὓς συλλυπούμεθα.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΝΗΣΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ— Ὁ Μου-
φτὴς Θεσσαλονίκης (θρησκευ-
τικὸς ἀρχων) γράφει εἰς γαλλί-
κην ἐφημερίδα, ὅτι εἶναι κα-
τενθουσιασμένος ἐκ τῆς ἑλλη-
νικῆς διοικήσεως καὶ τῆς ἐ-
ξαιρέτου εὐμενείας τοῦ Βασι-
λέως καὶ τῶν Πριγκήπων. Οἱ
Μουσουλμάνοι οὐδὲν παρᾶπο-
νον ἔχουν, καὶ θὰ παραμεί-
νουν ἐν Θεσσαλονικίᾳ ἐὰν ὑ-
πάρξῃ ἀσφάλεια καὶ ἀνεξίδρησ-
κεῖα. Ἐξέφρασε συνάμα τὴν
εὐγνωμοσύνην του εἰς τὰς ἑλ-
ληνικὰς ἀρχὰς διὰ τὴν περι-
θαλψιν τῶν ἐνδεῶν Μουσουλ-
μάνων ἀδῶν θυμάτων τοῦ
πολέμου.

ΑΙ ΝΗΣΟΙ ΤΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ— Ἐγνώσθη ὅτι
εἰς ἀπάσας τὰς νήσους τοῦ Αἰ-
γαίου θὰ γίνωνται συλλαλητήρια
καὶ θὰ ἐκδοθῶν ψήφισμα
τὰ κατὰ τῆς ἀντιδράσεως τῶν
Δυναμῶν αἵτινες ἐμποδίζουν
τὴν προσάρτησιν των εἰς τὴν
μητέρα Ἑλλάδα.

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Ἡ Τουρκία
ἐνετείλατο εἰς τοὺς πληρεξου-
σίους της νὰ συνεχίσουν τὰς
διαπραγματεύσεις, ἀλλ' οὗτοι
φοβούνται τὰς δυνάμεις αἵτι-
νες τοὺς συμβουλεύουν νὰ πα-
ραδώσωσι τὴν Ἀδριανούπολιν
καὶ τὰς νήσους.

Ὁ Ρεσὶτ παρεπονέθη εἰς
τὸν Γρεῦ διὰ τὴν συμπεριφο-
ρὰν τῶν συμμάχων, δηλώσας
συνάμα ὅτι ἂν παραδοθῇ ἡ Ἀ-
δριανούπολις, ἡ Τουρκία δὲν
θὰ τὸ ἀναγνωρίσῃ ὡς γεγονὸς
τετελεσμένον.

ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΒΙΕΝΝΗ— Ἡ Γερμανία ἀ-
πεφάσισε νὰ ἀφήσῃ εἰς τὴν
Μεσόγειον, στόλον ἐκ κατα-
δρομικῶν.

Η ΚΥΠΡΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Ἐν συνεντεύ-
ξει Βενιζέλου Γρεῦ, ἐδήχθη τὸ
ζήτημα τῆς Κύπρου. Ὁ Βενι-
ζέλος κατέληξε παρακαλέσας,
ὅπως ἐνωθῇ καὶ αὕτη μετὰ
τῆς Ἑλλάδος. Ὁ Γρεῦ ἀπήντη-
σε ὅτι τὸ ζήτημα θὰ συζητηθῇ
μετὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς εἰ-
ρήνης.

ΑΠΕΙΛΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ— Ἡ Πύλη ἀ-
πεφάσισε νὰ ἀνακαλέσῃ τοὺς
ἐν Λονδίνῳ πληρεξουσίου-
ς της ἐν περιπτώσει καθ' ἣν
δὲν πείσουν τοὺς συμμάχους
νὰ δεχθῶν τὰς προτάσεις τοῦ
Τουρκικοῦ προτάσεως.

Η ΡΩΜΑΝΙΑΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΥΡΩΠΕΩΣ

ΒΙΕΝΝΗ— Ἡ Ρωμανία ἀπε-
φάσισε νὰ καταλάβῃ Λωρδὴν
Βουλγαρικῶν ἐδάφους.

Ὁ Ρωσικὸς στόλος τῆς

Μαύρης θαλάσσης ἀπέπλευ-
σεν εἰς τὰ ῥωμουνικὰ παράλια.

ΣΥΜΠΛΟΚΗ ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΠΡΑΙΣΙΟΙ— Πλησίον λίμ-
νης Δέρκων ἐγένετο συμπλοκή
μεταξὺ Βουλγάρων καὶ Τούρ-
κων. Τραυματίαι 30. Οἱ Βούλ-
γαροὶ ἀπεκρούσθασαν.

ΩΡΑ 4 ΠΡΩΙΝΗ

ΕΞ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ— Αἱ μά-
χαι τῆς Ἡπείρου ἐξοκ-
λουθοῦν. Τὸ φρόνημα τοῦ
στρατοῦ μας ἀκμαϊότα-
τον. Ὁ Τουρκικὸς στρα-
τὸς Μπεζανίου Ἰωαννί-
νων ἀποτελούμενος ἐν συ-
νόλῳ εἰς 25,000 εὐρίσ-
κεται εἰς ἀθλίαν κατάστα-
σιν. Αἰποταξίαι ἀθρόαι.
Πλεῖστοι τουφεκίζονται.
Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς
μαθὼν τὴν διακοπὴν τῶν
διαπραγματεύσεων κατε-
λήφθη ὑπὸ ἐνθουσιασμοῦ
ἐπιμένων ἕνα ἀγωνισθῇ
καὶ εἰσέλθῃ νικηφόρος εἰς
Ἰωάννινα.

ΑΙ ΝΗΣΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Τὸ ζή-
τημα τῶν νήσων ἔλαθεν
εὐόειον τροπὴν. Αἱ Δυ-
νάμεις ἀποκλίνουσιν ἤδη
ὑπὲρ τῆς συγχωνεύσεως
αὐτῶν μετὰ τῆς Ἑλλάδος.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Αἱ Δυ-
νάμεις ὑπέδειξαν εἰς τὴν
Πύλην, ὅτι εἶναι ἀφροσύ-
νη νὰ ἀντετινῇ εἰς τοὺς
ὅρους τῶν συμμάχων, ἀ-
δυνατοῦσα νὰ ἀνακτήσῃ
τὰ κατακτηθέντα ἰδίως δὲ
τὰς νήσους μὴ ἔχουσα
στόλον.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ— Αἱ Δυ-
νάμεις ἐζήτησαν παρὰ
τῆς Πύλης νὰ παραχωρή-
σῃ τὰ ἐπὶ τῶν νήσων δικαί-
ωμάτα της, διὰ νὰ κανο-
νίσουν αὐτὰ τὸ ζήτημα.

Ἡ τριπλὴ συνεννόησις
ἐκηρύχθη ἀπροκαλύπτως
ὑπὲρ τῆς παραχωρήσεως
τῶν νήσων εἰς τὴν Ἑλ-
λάδα.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ— Ἡ Ἑλ-
λὰς θὰ προδῇ προσεχῶς
εἰς διάγγελμα περὶ προ-
σαρτήσεως τῶν νήσων τοῦ
Αἰγαίου.

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ ΔΑΥΡΕΝΤΙΟΥ Π. ΒΑΝΔΟΥΡΟΥ

ὉΡΓΑΝΟΝ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΩΝ
ΠΡΑΚΤΙΚῶΝ
Πρωτὴ τὴν ἐκδόσιν, μερῶν
Παρελήφθη νέα συλλογὴ ἀνδρικών
καὶ γυναικείων ἑρμηνειῶν
Εὐλεκτὴ συλλογὴ νέων σχημάτων φώ-
των καὶ ἀντικειμένων ἀποδείξεων
ΤΙΜΑΙ ΣΥΓΚΑΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ

Ειρήνη θέλω νὰ γενῇ καὶ γράψω στὸ Λονδίνο
 πῶς ὅπως τὰ μοιράσουνε ἐγὼ τοῦ τὰ ἐγκρίνω.
 Τυφλῶς τὰ παραδέχομαι κι' ἀντίρρησι δὲ φέρνω
 καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν ἂν ἐπιμένουν, πέρνω.
 Ἄρκει πῶς ἡ Ἑλλάδα μας θὰ γείνη πρὸ μεγάλης
 καὶ δὲν ἐνδιαφέρομαι ἡ τράτα τι θὰ βγάλῃ.

ΚΑΛΑΝΔΑ

Καλὴν ἐσπέραν ἄρχοντες, χωρὶς τὸν ὀρισμὸ σας
 ἀνοίγω τὸ πορτόνι σας, μπαίνω στ' ἀρχοντικὸ σας
 καὶ ψάλλω τὰ Χριστούγεννα, πρώτη γιορτὴ τοῦ κόσμου
 ποὺ τρῶν' οἱ πλούσιοι τὰ καλὰ κι' ἡ φτώχεια λέει δόσ' μου.

Μεσσίας ἐγεννήθηκε στῶν Ἀθηνῶν τὴν πόλιν
 Ἑλλάς καὶ Κρήτη χαίρονται κι' οἱ πατριῶτες ὅλοι.
 Διπλαῖς Βουλὲς ἀλλάξαζαν, χαρὰ λαῶν ἐφάνη
 ποὺ τὸ βουσφέτι ἔφυγε σκασμένο νὰ πεθάνῃ !
 Κόντες καὶ Ράλλης καὶ λοιποὶ γνωστοὶ βουσφετιλῆδες,
 τὰ προβατὰ τους τάχασαν' μείναν μὲ κἄτι γίδες.

Ἀπὸ τὸν Αἴμο φτάνουνε τρεῖς μάγοι μετὰ βίας
 Νικήτας μὲ τὸ Βούλγαρο καὶ Πέτρος τῆς Σερβίας.
 Στὸ δρόμο τοῦς ὠδήγησε τὸ ἀστρο ἡ «Ἀρκοῦδα»
 κι' ἐβγήχαν τὸν Μεσσία μας μὲ τοῦ Θερίσου κοῦδα.

Σταθῆκανε μ' ἐλλάβει καὶ τὸν καλημερίζουν,
 τὴν Κρήτη κι' ὅλα τὰ νησιά γιὰ δῶρο τοῦ χαρίζουν,
 τὴν Ἠπειρὸ κι' ἄλλα πολλὰ Μεκεδονίας μέρη
 ποὺ τὰδε κι' ἐθαμπώθηκε τὸ μάτι τοῦ Λευτέρη,
 μὲ συμφωνία νὰ ριχτοῦν κι' οἱ τέσσαρες ἀντάμα
 νὰ πολεμήσουν τὴν Τουρκιὰ ἀμέσως κι' ἐν τῷ ἄμα.

Αὐτὸς ἀμέσως δέχτηκε, χωρὶς νὰ συζητήσῃ
 ποῖο μέρος κάθε σύμμαχος δικὸ του θὰ κρατήσῃ.
 Τὼσφίξανε τὸ χέρι του καὶ χαίροντες μισεύουν
 καὶ φθάνουνε στὸν τόπο τους κι' εὐθὺς ἐπιστρατεύουν.
 Καλὰ σὰν ἀρματώθηκαν, εἶπανε τοῦ Νικήτα,
 ἐσὺ μὲ τὸ μαχαίρι σου πρῶτόκοψε τὴν πῆτα'
 κι' ὁ γέρω φιλολόγος κι' ἐρεθισμένος σφόδρα
 ἐβγήκε μὲ τριαντάφυλλα κι' ἐμπλέχτηκε στὰ Σκὸ δ ὀ ρ α !

Χιλιάδες Τούρκους ἐσφαζαν ὅλοι τους μὲ μανία,
 στὰ χέρια τους αἰχμάλωτοι ἔπεσαν' ἀφθονία
 καὶ τὸ ῥήθην ὑπὸ λαοῦ νὰ πληρωθῇ ζυγώνει,
 πῶς γιὰ τὴν Κόκκινη Μηλὴ ὁ Τούρκος τὰ μαζώνει.
 Ὅλοσθε μᾶς φωνάζουνε «τὸ βάρδαρο χτυπάτε !»
 καὶ μόνον ὁ Αὐστριακὸς τὸ λήσταρχο λυπάται !

Παντοῦ τὰ ἐστεφάνωσε τὰ ὅπλα μας ἡ νίκη.
 Μὲ δρόμον Μαραθώνειον πᾶμε στὴ Σαλονίκη
 ποὺ Βούλγαροι τὴν ἤθελαν καὶ τὴ ζητοῦν ἀκόμα
 κι' ὁ γίγας μὲ φωνὴ γλυκεῖα
 τοὺς λέει «τὴ χοντρή μπουκιὰ
 δὲν τὴν ἀφίνω, κύριοι, γιὰ τὸ δικὸ σας στόμα.»

Τοὺς φίλους μας τοὺς Βούλγαρους, σὰν πῆγαν στὴν Ταλτάτσα,
 οἱ Τούρκοι τοὺς ἐφέρανε στὸν πρῶτο λύκο φάτσα
 κι' ἀμέσως ἡ φτεροῦγες τους τῶν φίλων ἐκοπῆκαν
 κι' ἀνακωχὴ νὰ κάμουνε ἀνόρωε ἐσκεφθήκαν.
 Μ' ἀνακωχὴ δὲν ἔκαμε καμμία ἡ Ἑλλάδα
 κι' ὁ Τούρκος ἀφ' τῆ σκάσι του ἐβγαλε τὴν ἀρμάδα
 κι' ἔκαμε μέσ' τῇ θάλασσᾳ καμπόσα σκουρδομπέλια
 κι' ἀπὸ γερὴ τὴ στείλαμε κουττὴ στὰ Δαρδανέλλια.

Εἰρήνης συνδιάσκεψις, γίνεται στὸ Λονδίνο
 κι' οἱ Τούρκοι μὲ ἀναβολές, μ' ἐτοῦτε καὶ μ' ἐκείνο
 τρῶν τῆς ἡμέρες καὶ σιγὰ βράζει κάποιος καζάνι
 καὶ ὅλο πέφτει, ἔπεσε, θὰ πέσῃ τὸ Μπιζάνι.

Μ' αὐτὴν τὴν συνδιάσκεψιν ποῖος ξέρει τί θὰ γείνη ;
 Ἄλλοι μοῦ λένε πόλεμος, ἄλλοι μοῦ λέν' εἰρήνη.
 Ἄλλ' ὅσοι κι' ἂν μιλήσουνε,
 τὸ ζήτημα θὰ λύσουνε
 οἱ πρέσβεις μὲ τῆς νόττες
 καὶ βάρδ' ἀπὸ τὰ πίτουρα νὰ μὴ σὲ πᾶν' ἡ κόττες !

Μ' αὐτὰ ποὺ τὴν ἀκούσετε πέσετε κοιμηθῆτε
 κι' ἀπὸ μεγάλα ὄνειρα μεγάλοι σηκωθῆτε.
 Μὴν τρέξετε στὴν ἐκκλησίᾳ ! Βγαίνουνε τόσοι δίσκοι
 π' οὔτε καὶ μὲ μονόλεφτα ἄκρη καλεῖ δὲν βρίσκει.
 Πλὴν χρόνος ἔσ' εὐχόμεθα πόλινος κι' εὐτυχισμένους
 κι' ὅσοι χορτάται χαίρσθε,
 νὰ μὴν ἐνδιαφέρεσθε
 ποτὲ τὰ πεινχσμένους !

CHEF.

ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΣΤΗ

ΣΤΟ BENIZELO

Μέσα στὰ νέφη τὰ σκοτεινὰ
 ποῦ μᾶς σκεπάζουν παντοτεινὰ,
 Ἥλιος ἐπρόβαλλες ! Νὰ διαλύσῃς
 τὰ μαῦρα σύννεφα ! Καὶ νὰ φωτίσῃς
 μὲ μιὰν ὁλόθερμη ζωῆς ἀχτίδα
 τούτῃ τὴν ἄμοιρη φτωχὴ Πατρίδα.

Μόλις ἀπλώθηκε τὸ θεῖο φῶς Σου
 φύγαν τὰ σύννεφα ὅλ' ἀπ' ἐμπρὸς Σου
 χωρὶς κανένα τοὺς ἴχνος ν' ἀφήσῃ,
 ὅλα κρυφθῆκανε πέρα στὴ δύσι !...

Καὶ ἀποφύγαμε τὴν καταιγίδα !
 τ' ἀστροπελέκι, τὸν κεραυνὸ !
 Ὅλοι γνωρίζαμε Νόμων αἰγίδα
 γλυκὴ καὶ ξάστερο τὸν Οὐρανὸ !

Μᾶς ζωογόνησαν γλυκὲς ἀχτίδες
 καὶ μᾶς ἐσκόρπισες γλυκὲς ἐλπίδες.
 Τὰ μαραμμένα χόρτ' ἀναθάλλουν.
 Στὸ φῶς, στὴ λάμπι Σου τ' ἀηδόνια ψάλλουν.

«Εἰς τὸ στερέωμα Νέας Ἑλλάδος
 σήμερον Ἥλιος μεσουρανεῖς.
 ἄσπίδα, δόρυ, κράνος Παλλάδος
 δίνεις τῆς δούλης τῆς ταπεινῆς !

Δικοὶ καὶ ξένοι τ' ὁμολογοῦνε
 πῶς μὲς' τὰ στήθη τ' ἀνδρεῖα κλεῖς
 σθένος, ποῦ μόνον
 εἰς ἀπ' αἰώνων
 εἶχε τοιοῦτον. Ὁ Περικλῆς !»

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΤΗΣ ΝΑΥΜΑΧΙΑΣ

Ἐξω λοιπὸν τοῦ Κοῦμ-καλὲ στὴν πρώτη ναυμαχία
 πῶπῆφτανε στὰ τούρκικα ἢ σφαῖρες σὰ λαχεῖα,
 πῶφύγαν πανικόβλητες ἢ ξακουστὲς φρεγάτες
 κι' ἐτρούπωσαν μὲς' τὰ στενὰ σὰν τῆς βρεμένες γάτες,
 σὰν εἶδαν κακῶς ἔχοντα τὰ πλοῖα στ' ἀπανάμια,
 πιαστήκαν ἀπὸ τὰ μαλλιά τὰ τούρκικα χαρέμια.

Προπάντων ἡ Σεφκὲτ χανοῦμ ἠλάλαξεν ὁρῶσα
 τὰ φοβερά τὰ πλήγματα ποῦχε τὸ Βαρβαρόσσα
 καὶ ἐθρηνοῦσε γοερῶς
 τὰς τόσας χάριτάς του
 π' οὐδεὶς ἀπέμεινε γερός
 ἀπὸ τοὺς λέβητάς του.

Τὸ Μεσουδιὲ, ἀμφίβιον καράβι ξακουσμένο
 μὲ συντριμμένα τὰ πλευρὰ
 στὴν ἀμμουδιὰ τοῦ Ναγαρά
 βρίσκεται πλαγiasμένο.

Τὸ Βαρβαρόσσα, Μεσουδιὲ καὶ τὸ Τεφὴκ Ἀσάρη,
 ὁ Κουντουριώτης τᾶκαμε γιὰ μούσουλα διβάρι.

Ἡ πρώτη δὲν τὴν ἔφτασε παρ' ἤθελε καὶ πάλι,
 ἡ Σταχτιαροῦ στὸ πέλαγο τὴ μούρη της νὰ βγάλῃ.
 Φαίνεται δὲν ἐχόρτασε ἀπὸ τὸ πρῶτο πέστο
 κι' ἐβγήκε μὲ τὴν ὄρεξι νὰ φάῃ καὶ τὸ ῥέστο.
 Καὶ γιὰ νὰ μῶρτη βολικὰ κι' ἐμένανε στὴ ῥίμνα,
 ἐσακατέψαν ἡ ξυλῆς τοῦ Μετζιτζιὲ τὴν πρύμνα.

Καὶ ἄλλα δυὸ τορπιλλικὰ
 ποῦρτανε κάπως βολικὰ
 καὶ τᾶβαλαν καταμεσῆς ὁ Πάνθηρ καὶ ὁ Λέων,
 ἐγράψαν ὅπως φαίνεται,
 «νὰ μὴ μᾶς περιμένετε
 στὰ Δαρδανέλλια πλέον !»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΣΤΕΝΟΧΩΡΙΑ

Ἀπὸ τὴ στενοχωρία μου, βράζω τὸν ποταμό
 καὶ σιῶ ποῦ δὲν ἔπεσε ἀκόμα τὸ Μπιζάνι.
 Σαράντα ἡμερὶν καὶ μετὰ τρώει καὶ τὴν ὄνομα,
 βλέπωντας πῶς τὰ Γιὰ λ ι ν α γινῆκαν ἀτσαλένια !

